

omkring i alle Danmarks Kommuner. Den Dag, da disse Skattelove træde i Kraft, kunde jeg ønske, at der blev holdt 1,000 Landarbejder- og Husmandsmøder, et i hver Kommune, og at man der havde Mænd, som toge sig for nøjagtigt at undersøge, hvad Proprietær Studenstrup og Godsejer Gyldenstjært og alle disse Mænd rundt omkring havde faaet i daglig Merindtægt ved Hjælp af Skattelovene, og som saa sagde til Landarbejderne og Husmændene: Kræv nu eders Part deraf! Saa ville vi faa at høre fra de Herrer Agrarers Side om den om sig gribende Materialisme, om de frygtelige Krav, der efterhaanden stilles, om den Klassepolitik, hvorved man søger at rive Statskassens Midler til sig. Man vil faa alt dette at høre om Materialisme, Klassestræb, Misundelse, Begærlighed osv. Men jeg tror, at Virkningen deraf vil udeblive efter disse Skatteloves Gennemførelse. Den lille Husmand, som ved disse Skattelove modtager i Øre, hvad Gaardmanden modtager i Kroner, Proprietærene i 10-Krone-Sedler og Godsejerne i 100-Krone-sedler — det er de Herrer stige Skala, saaledes ser den ud — ville med den største Sympati se paa Landarbejderbevægelsen, se paa, at hans Slægtninge og Venner blandt Landarbejderne slutte sig sammen for at faa Del i disse Statsgaver, som vi her øse ud til de besiddende. Og Landhaandværkeren, som faar forhøjet Skat, vil med Glæde se derpaa og hjælpe sine Venner og Bekendte i Landarbejderstanden til at organisere sig, for at de ogsaa kunne faa Part i Statens Millioner. Borgerne i Købstæderne, der faa højere Skat ved disse Love, for at Godsejerne kunne faa en vældig Skattelettelse, ville med den største Sympati se paa, at Landarbejderne organisere sig for at fravriste Godsejerne en Part af den Skattelettelse, de her faa. Det, antager jeg, bliver Virkningen af disse Skattelove — den bedste Virkning af disse Skattelove — at de ville give Stødet til en mægtig Landarbejderorganisation Danmark over.

Formanden: Jeg har troet at fremme Forhandlingerne ved at tilstede det ærede Medlem og eventuelt ogsaa andre Medlemmer til den almindelige Motivering af deres Afstemning for dette Lovforslags Vedkommende at knytte en lignende almindelig Betragtning med Hensyn til de andre her foreliggende Skattelovforslag, men selvfølgelig vil Forhandlingen om Ændringsforslagene finde Sted under Behandlingen af hvert enkelt Forslag.

Bluhme: Under Nr. 5 har jeg stillet et Ændringsforslag eller rettere genoptaget et Ændringsforslag, som jeg under 2den Behandling tog tilbage. Jeg havde haabet, at det skulde have fundet mere Støtte i Udvalget, idet jeg antog, at man fra forskellige Sider ansaa det for mindre heldigt, at man ved Lovens Affattelse ligefrem satte en Præmie for de ugifte Folk. Fra forskellige Sider har jeg faaet Tilslutning til Tanken i mit Ændringsforslag, men jeg har ikke været saa heldig at vinde Udvalgets Bifald. Da jeg imidlertid anser det for den heldigste Maade at affatte den paagældende Paragraf paa, har jeg dog genoptaget mit Ændringsforslag og maa saa finde mig i at faa det forkastet her i Salen. Jeg kan ikke se rettere, end at den unge Mand, der tjener paa Landet eller i Byen, og hvis hele Indtægt kan beløbe sig til de 6—800 Kr., maa have bedre Raad til at betale Skat til Staten end den, der sidder med en større eller mindre Familie, selv om ogsaa hans Indtægter gaa op til 2—3,000 Kr. Derfor gaar mit Forslag ud paa, at enhver skal betale Skat, men den, der har Familie at forsørge, skal have Afdrag. Der blev under anden Behandling fremsat den Indvending mod mit Forslag, at den Mand, der var ugift, meget vel kunde have Forsørgelsespligt alligevel. Det er meget rigtigt. Derfor har jeg ogsaa forandret Indholdet saaledes, at enhver, hvad enten han er gift eller ugift, der har Slægtninge, som det paabviler ham at forsørge, skal have Afdrag i Skatten. Der var desuden en Indvending, jeg havde at gøre mod Forslagets § 8, og det var, at man satte det skattefrie Afdrag forskelligt i de forskellige Kommuner, størst i Kjøbenhavns Kommune og aftagende nedefter i forskellige Gradationer. Det forekommer mig at være en Urimelighed at styrke Indvandringen til Byerne paa den Maade. Imidlertid erkender jeg, at det kan være vanskeligere for Skatteyderne at leve i Kjøbenhavn og Frederiksberg end andre Steder, og derfor har jeg til Dels optaget Tanken om at gøre en Forskel, idet jeg har fastsat Afdraget i Kjøbenhavn og Frederiksberg til 700 Kr., men fastholdt det ensartet til 600 Kr for alle andre Kommuner. Jeg finder det ikke rigtigt, at man ved at sætte Afdraget yderligere ned paa Landet, sætter en Præmie paa at drage fra Landet ind til Byerne. Jeg tror, at saaledes som jeg har affattet Forslaget, kan der ikke indvendes noget imod Ideen i det. Enhver, der har Forsørgelsespligt for ubemidlede Familiemedlemmer, faar et